

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
מתוך אתר שי לש"י : shayleshay.co.il

פרשת וַשְׁמִינִי — השמחה בהשראת השכינה

בפרשה מסופר על היום השמיני לימי המילואים. תחילת הקמת המשכן הייתה בכ"ג באדר, והיום השמיני היה בראש חודש ניסן של השנה השנייה ליציאת מצרים. בכל יום משבעת הימים הראשונים, היה משה מקים את המשכן ומפרקו, וביום השמיני המשכן הושאר בנוי, ואהרן ובניו התחילו בעבודת הקורבנות. היום השמיני, יום חנוכת המשכן, היה חשוב מאוד, כמו היום שבו נברא העולם. כך אומרים רבותינו במסכת מגילה (י:): "אותו היום הייתה שמחה לפני הקב"ה כיום שנבראו בו שמיים וארץ". מדוע היה יום זה כה חשוב ושמח?

אמרו רבותינו ב"מדרש רבה" (במדבר יג ו) שמיום בריאת העולם חיכה הקב"ה לרגע בו הוא יוכל לדור בארץ עם בריותיו. כשנחנך המשכן וה' השרה בו את שכינתו, הושלם מעשה בראשית, והייתה שמחה גדולה בעם ישראל, ככתוב בפרשה: "וַיֵּרָא כְבוֹד ה' אֵל כָּל הָעָם... וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּרְאוּ, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם" (ט כד).

כמו בשמחת חנוכת המשכן כך הייתה שמחה גדולה בחנוכת בית המקדש שבנה שלמה, ככתוב בדברי הימים (ב ז א-ג) "וּכְכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל, וְהָאֵשׁ יָרְדָה מִהַשָּׁמַיִם, וַתֹּאכַל הָעֹלָה וְהַזִּבְחִים, וּכְבוֹד ה' מָלֵא אֶת הַבַּיִת... וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּרִדָּת הָאֵשׁ וּכְבוֹד ה' עַל הַבַּיִת, וַיִּכְרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה עַל הָרֶצֶף, וַיִּשְׁתַּחֲוּ וְהִדּוּת לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד".

החגיגות נמשכו שבועיים: חנוכת בית המקדש הראשון נמשכה שבוע, מז' בתשרי עד י"ד בתשרי, ומייד המשיכו לחגוג את חג הסוכות שבוע נוסף, ככתוב (שם ח-ט) "וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת הַחֲגֻג בְּעֵת הַהִיא שְׁבַעַת יָמִים וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מְאֹד... כִּי חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ עָשׂוּ שְׁבַעַת יָמִים, וְהִחֲגִיג שְׁבַעַת יָמִים".

במסכת מועד קטן (ט). מובאים דברי רבי לוי ששבוע החגיגות הראשון כלל גם את יום הכיפורים, ובאותה שנה אכלו ושתו ביום צום כיפור מרוב שמחת חנוכת המקדש. אבל כשהסתיימה החגיגה, היו להם נקיפות מצפון. הם הצטערו על כך שאכלו ביום כיפור וחששו שייענשו על כך.

למחרת שמיני עצרת שלח שלמה המלך את כל העם לבתיהם "שְׁמַחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְדָוִד וּלְשְׁלֹמֹה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ". דרשו רבותינו (מועד קטן ט).: "שְׁמַחִים" – שנהנו מזיו השכינה; "וְטוֹבֵי לֵב" – שכל אחד ואחד התעברה אשתו בבן זכר; "עַל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ" – שיצאה בת קול

משמיים ואמרה להם "כולכם מזומנים לחיי העולם הבא!"

כך ידעו ישראל שה' מחל להם על כך שלא צמו באותו יום כיפור.

ארץ ישראל אמונה טורת המשפחה בית המקדש פרשת שבוע תנ"ך

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
 אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
 מתוך אתר שי לשי"י : shayleshay.co.il

יסוד גדול וחשוב עולה לנו מכאן. השמחה של הקב"ה על השראת שכינתו במקדש כל כך עצומה, עד כדי כך שהוא מוחל לעם ישראל אפילו על איסור כרת של אכילה ושתייה ביום הכיפורים במהלך חגיגות חנוכת המקדש.

כ-70 שנה אחרי חורבן בית ראשון התחילו היהודים לחזור מבלל לארץ ישראל, הניחו את היסודות לבניין בית המקדש, אבל הפסיקו את העבודה לפני השלמתה.

חגי הנביא עורר אותם להמשיך לבנות: "הַעַת לְכֶם אֲתֶם לְשָׁכַת בְּבִיתְכֶם סְפוּנִים – וְהַבִּית הַזֶּה תִּרְבּוּ?!!" (א)

(ד) "עָלוּ הָהָר וְהִבְאֵתֶם עֵץ וּבְנֵו הַבַּיִת! (שם ח).

קריאתו של חגי צריכה להישמע גם היום באוזנינו, לעורר אותנו לבניין המקדש.

יהי רצון שנזכה לשמוח בשמחה הגדולה שתהיה בחנוכת בית המקדש השלישי שייבנה במהרה בימינו.